

— Знаѣх да варѣх (правѣх). — Кѣдѣ отива баща ви? — Не отива нигдѣ, стои у тѣхъ си. — Знаете ли да пишете писѣмце? — Знаѣх да пишѣх. — Можете ли да пишете упражненія? — Могѣх да пишѣх. — Водинѣх ли нѣкого (conduis-tu—)? — Не водѣх никого. — Кого водите (conduire)? — Водѣх сына си. — Кѣдѣ го водите? — Водѣх го у пріятели-тѣхъ си, за да имѣх честити добъръ день. — Води ли (conduire) слуга-та ви чядо-то ви? — Води го. — Кѣдѣ го води? — Води го въ градинѣх-тѣхъ. — Водимѣх ли нѣкого? — Водимѣх (conduire) чяда-та си. — Кѣдѣ водятъ пріятеліе-тѣхъ ни чяда-та си? — Водятъ гы у тѣхъ си (chez eux).

Упражнение 86-о.

Гасите ли огньа? — Не го гасѣх. — Запалва ли (allumer) слуга-та ви огньа? — Запалва го. — Гдѣх го пали? — Пали го въ магазѣх-тѣхъ ви. — Ходите ли чясто у Испанеца? — Ходѣх чясто. — Ходите ли по-чясто отъ мене? — Ходѣх по-чясто отъ васѣх. — Дохождатъ ли Испанци-тѣхъ у васѣх? — Дохождатъ чясто у мене. — Ходятъ ли чяда-та ви на бала по-чясто отъ васѣх? — Ходятъ по-чясто отъ васѣх. — Излизамы ли толкова чясто колко-то съѣды-тѣхъ си? — Излизамы по-чясто отъ тѣхъ. — Ходи ли слуга-та ви толкова чясто колко-то мене? — Не го глядамѣх толкова чясто колко-то васѣх. — Кога го глядате? — Глядамѣх го всякѣх заранѣх на пять безъ четвъртинѣх.

УРОКЪ 28-ИЙ.

VINGT-HUITIÈME LEÇON.

Кога-то първо-то единственно лице е едносложно ¹⁾ за по-голѣмѣх сладость за пытаніе употрѣбавать изреченіе: *est-ce que*, като:

Искамъ ли?

Est-ce que je veux?

Могѣх ли?

Est-ce que je peux?

Правѣх ли?

Est-ce que je fais?

Какво правѣх?

Qu' est-ce que je fais?

Какво думамъ?

Qu' est-ce que je dis?

Кѣдѣ отивамъ?

Où est-ce que je vais?

Кому говорѣх?

À qui est-ce que je parle?

Отивамъ ли?

Est-ce que je vais? ²⁾

Дохождамъ ли?

Est-ce que je viens?

Дохождате?

Vous-venez.

Думате ли?

Dites-vous.

1) Като: *je rens*, чувствувамъ; *je prends*, зимамъ; *je tends*, простирамъ; *je fonde*, растопявамъ; или на колко-то окончаніе-то бие на *je*, като: *je mange*, ѣмъ; *je venge*, отмѣстявамъ; *je renge*, нариждамъ; и други като: *j'unis*, съединявамъ; *je permets*, допушамъ; *j'offre*, приносимъ, и пр. Исключавать ся слѣдующи-тѣ глаголи, кои-то ако и да сѣх едносложни, могатъ да имѣхъ слѣдъ себе мѣстоимвнне-то; *fais-je? dis-jé? dois-je? ai-je, vois-je? vais-je? suis-je? puis-je, sais-je?*

2) Освѣнъ въ първо-то един. лице, може да ся употрѣби това изреченіе и въ второ и трете лице, като: *Où est-ce que tu fuis? Кѣдѣх бѣгахъ? Qu' est-ce qu' il dit? Какво казва?*